

—*—
Officia
 —*—
PRO ALIQUIBUS LOCIS.

Festa móbilia.

DOMIN. I. NON IMPED.
 POST OCTAV. SS. APOST.
 PETRI ET PAULI.
 Commemoratio om-
 nium SS. S. Romanæ
 Ecclesiæ Summorum
 Pontificum.

Duplex.

IN I. VESPERIS.
 Añæ, Capit. et Hymnus
 ut in Laudibus. [348]
 Psalmi ut in j. Vesp. de
 Communi Apostol. [2]

✠. Exáltent eos in ecclé-
 sia plebis. ✠. Et in cáthe-
 dra seniórum laudent eos.

Ad Magnif. Aña. Sacer-
 dotes Dei benedicite Dó-
 minum, servi Dómini
 hymnum dícite Deo, alle-
 lúia.

Oratio.

Deus, qui pópulis tuis
 indulgéntia cónsulis,
 et amóre domináris : da
 spíritum sapiéntiæ suffra-
 gántibus méritis Antísti-
 tum Ecclesiæ tuæ, quibus
 dedisti régimen discipli-
 næ; ut de proféctu sanctá-
 rum óvium, fiant gáu-
 dia æténa pastórum. Per
 Dóminum.

**Et sit Commem. Domi-
 nicæ occurrentis.**

AD MATUTINUM.

Invitat. Christum Prín-
 cipem pastórum : *Veníte
 adorémus.

Ps. Veníte. 2.

Hymnus.

ÆTérna Christi mún-
 ra,

Et glóriam Pontíficum,
 Laudes canéntes débitas,
 Lætis canámus méntibus.

Ecclesiárum Príncipes,
Belli triumpháles Duces,
Cœléstis aulæ mílites,
Et vera mundi lúmina.

Devóta sanctórum fides,
Invícta spes credéntium,
Perfécta Christi caritas
**Mundi triúmphant prínci-
 pem.**

In his Patérna glória,
In his volúntas Spíritus,
Exsúltat in his Fílius,
Cœlum replétur gáudio.

**Te nunc Redéptor, quæ-
 sumus,**

Ut ipsórum consórtio
**Jungas precántes sérvu-
 los,**

In sempitérna sæcula.
 Amen.

Añæ, Psalmi et **XX**. Nocturnorum de Comuni Apostolorum. [5]

In I. Nocturno.

De libro Ecclesiastici.

Lectio j. Cap. xlv.

Audemus viros gloriosos, et parentes nostros in generatione sua. Multam gloriam fecit Dominus magnificentia sua a sæculo. Dominantes in potestatibus suis, homines magni virtute, et prudentia sua præditi, nuntiantes in Prophetis dignitatem Prophetarum, et imperantes in præsentis populo, et virtute prudentiæ populis sanctissima verba. In peritia sua requirentes modos musicos, et narrantes carmina scripturarum.

R. Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum, dicit Dominus : * Estote ergo prudentes sicut serpentes, et simplices sicut columbæ. **V.** Dum lucem habetis, credite in lucem, ut filii lucis sitis. — Estote.

Lectio ij.

Homines divites in virtute, pulchritudinis studium habentes : pacificantes in domibus suis.

Omnes isti in generationibus gentis suæ gloriam adepti sunt, et in diebus suis habentur in laudibus. Qui de illis nati sunt, reliquerunt nomen narrandi laudes eorum : et sunt quorum non est memoria : perierunt quasi qui non fuerint : et nati sunt, quasi non nati, et filii ipsorum cum ipsis.

R. Tollite jugum meum super vos, dicit Dominus, et discite a me, quia mitis sum, et humilis corde : * Jugum enim meum suave est, et onus meum leve. **V.** Et inveniatis requiem animabus vestris. — Jugum.

Lectio iij.

Sed illi viri misericordiae sunt, quorum pietates non defuerunt : cum semine eorum permanent bona, hereditas sancta nepotes eorum, et in testamentis stetit semen eorum : et filii eorum propter illos usque in æternum manent : semen eorum et gloria eorum non derelinquetur. Corpora ipsorum in pace sepulta sunt, et nomen eorum vivit in generationem et generationem. Sapientiam ipsorum narrent

populi, et laudem eorum nuntiet Ecclesia.

R. Dum steteritis. [10]

In II. Nocturno.

Sermo sancti Bernardi Abbatis. In Festo S. Malachiae Episc. **Lectio iv.**

Congratulémur, fratres, congratulémur, ut dignum est, Pontificibus nostris : quia et pium est defunctos plangere, et pium magis congaudere viventibus. Numquid non vivunt? Et beate. Nimirum visi sunt oculis insipientium mori, illi autem sunt in pace. Denique jam concives Sanctorum, et domesticus Dei psallunt pariter, et gratias agunt, dicentes : Transivimus per ignem et aquam, et induxisti nos in refrigerium. Transierunt plane viriliter, et feliciter pertransierunt. Transierunt per ignem et aquam, quos neque tristitia frangere, nec detinere mollia potuerunt.

R. Vidi conjunctos viros habentes splendidas vestes, et Angelus Domini locutus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amici Dei. **V.** Vidi Angelum Dei fortem, volantem per medium cælum,

voce magna clamantem, et dicentem. — Isti sunt.

Lectio v.

Lætémur, quod Pontifices nostri ascenderunt ad cives suos, pro filiis captivitatis legatione fungentes, corda nobis conciliantes Beatorum, vota illis intimantes miserorum. Lætémur, inquam, et exultémus, quia cœlestis illa curia ex nobis habet, quibus sit cura nostri, qui suis nos protegant meritis, quos informaverunt exemplis, miraculis confirmaverunt. Sancti Pontifices, qui in spiritu humilitatis hostias pacificas cœlis frequenter invexerant, per semetipsos introverunt ad altare Dei, ipsi hostiæ, et sacerdotes.

R. Beati estis cum maledixerint vobis homines, et persecuti vos fuerint, et dixerint omne malum adversum vos, mentientes, propter me : * Gaudete et exultate, quoniam merces vestra copiosa est in cœlis. **V.** Cum vos oderint homines, et cum separaverint vos, et exprobraverint, et ejecerint nomen vestrum tamquam malum propter Filium hominis. — Gaudete.

Lectio vij.

Benedictus Dóminus Deus, qui tantórum Pontíficum ministério visitávit plebem suam. Et nunc assumptis iis in sanctam civitátem, tantæ recordatióne suavitátis nostram non desinunt consolári captivitátem. Exsultent in Dómino eórum spíritus, quod leváti pón- dere corpóreæ molis, nulla jam fæculénta, vel terréna matéria prægravántur, quo minus tota alacritáte ac vivacitáte corpóream omnem, et incorpóream transeúntes creatúram pergant toti in Deum, et adhæréntes illi, unus sint cum eo spíritus in ætérnum. Domum istam decet sanctitúdo, in qua tantæ frequentátur memória sanctitátis.

R. Isti sunt. [13]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. xvj. b

In illo témpore : Venit Jesus in partes Cæsariæ Philíppi, et interrogábat discipulos suos, dicens : Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et reliqua.

Homília sancti Leónis Papæ.

Serm. ij. in anniversario assumpt. suæ, ante med.

CUM, sicut evangélica lectiône reserátum est, interrogáset Dóminus discipulos, quem ipsum (multis diversa opinántibus) créderent; respondissetque beátus Petrus, dicens : Tu es Christus Fílius Dei vivi : Dóminus ait : Beátus es Simon Bar-Jóna, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui in cœlis est : et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiám meam, et portæ inferi non prævalébunt advérsus eam, et tibi dabo claves regni cœlorum : et quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis : et quodcúmque solveris super terram, erit solútum et in cœlis. Manet ergo dispositio veritátis, et beátus Petrus in accépta fortitudine petræ perseverans, suscepta Ecclésiæ gubernácula non relíquit.

R. Amávit eos Dóminus, et ornávit eos : stolam glóriæ induit eos,

* Et ad portas paradisi coronávit eos. *R.* Induit eos Dóminus lorícam fidei, et ornávit eos. — Et.

Lectio viij.

In univérsa namque Ecclésia, Tu es Christus Fílius Dei vivi, quotidie Petrus dicit : et omnis lingua, quæ confitétur Dóminum, magistério hujus vocis imbúitur. Hæc fides diábolum vincit, et captivórum ejus víncula dissólvit. Hæc érutos mundo, inserit cœlo, et portæ inferi advérsus eam prævalére non possunt. Tanta enim divínus soliditáte múnita est, ut eam neque hærética unquam corrumpere právitas, nec pagána potúerit superáre perfídia. His itaque modis, dilectíssimi; rationábili obséquio celebrétur hodiérna festívitás : ut in persóna humilitátis meæ ille intelligátur, ille honorétur, in quo et ómnium pastórum sollicitúdo, cum commendatárum sibi óvium custódia perseverat, et cujus étiam dignitas in indigno heréde non déficit.

R. Isti sunt qui ante Deum magnas virtútes operáti sunt, et omnis ter-

ra doctrína eórum repléta est : *Ipsi intercédant pro peccátis ómnium populórum. *R.* Isti sunt qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad cœlestia regna. — Ipsi. Glória Patri. Ipsi.

Lectio ix. de Homilia Domin. occurr.; alias :

Lectio ix.

CUM ergo cohortatiónes nostras áuribus vestræ sanctitátis adhibémus, ipsum vobis, cujus vice fúngimur, loqui crédite : quia et illius vos afféctu monémus, et non áliud vobis, quam quod dócuit, prædicámus : obsecrántes, ut succínti lumbos mentis vestræ, castam et sóbriam vitam in Dei timóre ducátis. Coroná mea, sicut Apóstolus ait, et gáudium vos estis, si fides vestra, quæ ab inítio Evangélii in univérso mundo prædicáta est, in dilectiône et sanctitáte permánerit. Nam licet omnem Ecclésiám, quæ in toto est orbe terrárum, cunctis opórteat florére virtútibus, vos tamen præcípue inter céteros populos decet méritis pietátis excellere, quos in ipsa apostólicæ petræ arce

fundátos, et Dóminus no-
ster Jesus Christus cum
ómnibus redémit, et beá-
tus Apóstolus Petrus præ
ómnibus erudívit.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Sancti tui * Dómine
florébunt sicut lílium, et
sicut odor bálsami erunt
ante te.

2. In coeléstibus regnis *
sanctórum habitátio est,
et in ætérnum réquies
eórum.

3. Córpora sanctórum *
in pace sepúlta sunt, et
nómina eórum vivent in
ætérnum.

4. Spíritus et ánimæ ju-
stórum hymnum dícite
Deo nostro, allelúia.

5. Fulgébunt justí * sicut
sol in conspéctu Dei.

Capítulum. Hebr. xij.

FRatres, Mementóte
præpositórum ve-
strórum, qui vobis locúti
sunt verbum Dei: quorum
intuéntes éxítum conver-
satiónis, imitámini fidem.

Hymnus.

REX glorióse Præsu-
lum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad coeléstia.

Aurem benignam próti-
nus,
Appóne nostris vóci-
bus: Trophæa sacra pángi-
mus,

Ignósce quod delíquimus.
Tu vincis in Martyribus,
Parcéndo Confessoribus:
Tu vince nostra crímina,
Donándo indulgéntiam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.

Amen.

¶ Justos dedúxit Dómi-
nus per vias rectas. ¶. Et
osténdit illis regnum Dei.

Ad Benedictus, Añæ. Vos
estis lux mundi: non pot-
est civitas abscondi supra
montem pósita: neque
accéndunt lucérnam, et
ponunt eam sub módio,
sed super candelábrum,
ut líceat ómnibus qui in
domo sunt.

Oratíó.

DEus, qui pópulis tuis
indulgéntia cónsulis,
et amóre domináris: da
spíritum sapiéntiæ suffra-
gántibus méritis Antísti-
tum Ecclésiæ tuæ, qui-
bus dedísti régimen disci-
plínæ; ut de proféctu san-
ctárum óvium, fiant gáu-
dia ætérna pastórum. Per
Dóminum.

Et fit Commemor. Do-
minicæ occurrentis.

AD TERTIAM.

Capit. Fratres, Memen-
tote. ut supra. [348]

¶. br. Lætámini in Dó-
mino, * Et exsultáte justí.
Lætámini. ¶. Et gloriá-
mini omnes recti corde.
Et exsultáte. Glória Patri.
Lætámini.

¶. Exsúltent justí in conspé-
ctu Dei. ¶. Et delecténtur
in lætítia.

AD SEXTAM.

Capítulum. Act. xx.

ATténdite vobis, et uni-
vérso gregi, in quo
vos Spíritus sanctus pó-
suit Episcopos régere Ec-
clésiám Dei, quam acqui-
sívít sángine suo.

¶. br. Exsúltent justí,
* In conspéctu Dei. Ex-
súltent. ¶. Et delecténtur
in lætítia. In conspéctu.
Glória Patri. Exsúltent.

¶. Justí autem in perpé-
tuum vivent. ¶. Et apud
Dóminum est merces eó-
rum.

AD NONAM.

Capítulum. Hebr. xij. c

Obedíte præpositis ve-
stris, et subjacéte eis:
ipsi enim pervigilant qua-
si ratióne pro animábus
vestris redditúri.

¶. br. Justí autem, * In
perpétuum vivent. Justí.
¶. Et apud Dóminum est
merces eórum. In perpé-
tuum. Glória Patri. Justí.
¶. Exsultábunt sancti in
glória. ¶. Lætábúntur in
cubílibus suis.

IN II. VESPERIS.

Añæ ut in Laudibus, su-
pra. [348]

Psalmi ut in j. Vesperis
de Comuni Apostol. [2]
et loco ultimi, Ps. cxxxj.
Meménto Dómine David.
ut supra. [84]

Capítulum et Hymnus ut
in Laudibus. [348]

¶. Elégit eos Dóminus
sacerdótes sibi. ¶. Ad sa-
crificándum ei hóstiam
laudis.

Ad Magnif. Añæ. Dum
essent summi Pontífices,
térrena non metuérunt,
sed ad coeléstia regna glo-
riósi migrárun.

Commemoratio Domini-
cæ occurrentis.

DOMINICA

POST OCT. ASSUMPT. B. M. V.

Purissimi Cordis
B. Mariæ Virginis.
Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. M. V.
per Annum [191] præter
sequentia.

IN I. VESPERIS.

Añã et Capitulum de Laudibus. [354]

V. Exsulta in omni corde filia Jerúsalem. **R.** Rex Israel Dóminus in médio tui.

Ad Magnif. Añã. Exsultávit cor meum in Dómino, et exaltátum est cornu meum in Deo meo, quia lætáta sum in salutári tuo.

Oratio.

Omnipotens sempitérne Deus, qui in Corde beátæ Mariæ Virginitis dignum Spíritus sancti habitáculum præparásti : concède propítius, ut ejúsdem puríssimi Cordis festivitátem devóta mente recoléntes, secúndum Cor tuum vívere valeámus. Per Dóminum. in unitáte ejúsdem.

Commemoratio Domini-cæ occurrentis.

AD MATUTINUM.

Invitat. Ave María, grátia plena : * Dóminus tecum. **Ps.** Veníte. 2.

In I. Nocturno.

Añã. Benedicta tu inter mulieres, et benedictus fructus ventris tui.

Añã. Et ait María : Magnificat ánima mea Dóminum, et exsultávit spíritus meus in Deo salutári meo.

Añã. Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ : ecce enim ex hoc beatám me dicent omnes generatiónes,

V. Anima mea liquefacta est. **R.** Ut locútus est diléctus.

De Cánticis canticórum.

Lectio j. Cap. iv.

Quam pulchra es amíca mea, quam pulchra es! Oculi tui columbárum, absque eo quod intrínsecus latet. Sicut vitta cocínea, lábía tua : et elóquium tuum, dulce. Sicut fragmen mali púnici, ita genæ tuæ, absque eo quod intrínsecus latet. Sicut turris David collum tuum, quæ ædificáta est cum propugnáculis: mille clypei pendent ex ea, omnis armatúra fórtium. Vulnerásti cor meum soror mea sponsa, vulnerásti cor meum in uno oculórum tuórum, in uno crine colli tui. Favus distillans lábía tua sponsa, mel et lac sub lingua tua. Hortus conclusus, fons signátus.

R. Deduc me Dómine in via tua, et ingrédia in veritáte tua : lætétur cor meum, * Ut timeat nomen tuum. **V.** Pone me ut signá-

culum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum. — Ut.

Lectio ij. Cap. v.

Veni in hortum meum soror mea sponsa, méssui myrrham meam cum aromátibus meis : comédi favum cum melle meo. Vox dilécti mei pulsántis : Aperi mihi soror mea, amíca mea, colúmba mea, immaculáta mea : quia caput meum, plenum est rore, et cincinni mei guttis nóctium. Surréxi, ut aperírem dilécto meo : manus meæ stillavérunt myrrham, et dígití mei pleni myrrha probatíssima. Apérui dilécto meo : at ille declináverat atque transierat. Anima mea liquefacta est, ut locútus est.

R. In Dóminò gaudébo, et exsultábo in Deo Jesu meo : Deus Dóminus fortitúdo mea, * Super excélsa dedúcet me. **V.** Læva ejus sub cápíte meo, et dextera illius amplexábitur me. — Super.

Lectio iij. Cap. v. et vj.

Qualis est diléctus tuus ex dilécto, o pulchér-rima mulierum? qualis est diléctus tuus ex dilécto, quia sic adjurásti nos? Diléctus meus cándidus et

rubicúndus, eléctus ex mílibus, totus desiderábilis. Talis est diléctus meus, et ipse est amícus meus, filia Jerúsalem. Quo ábiit diléctus tuus, o pulchér-rima mulierum? quo declinávit diléctus tuus, et quæré-mus eum tecum? Pulchra es amíca mea, suávis, et decóra sicut Jerúsalem : terríbilis ut castrórum ácies ordináta. Una est colúmba mea, perfécta mea, una est matris suæ, elécta genitríci suæ. Vidérunt eam filia, et beatíssimam prædicavérunt : regíne laudavérunt eam.

R. Inveni grátiam apud óculos tuos, Dómine mi, * Qui consolátus es me, et locútus es ad cor ancíllæ tuæ. **V.** In toto corde meo exquisívi te, ne repéllas me a mandátis tuis. — Qui consolátus.

Gloria. Qui consolátus.

In II. Nocturno.

Añã. Beáta, quæ credidísti, quóniam perficiéntur ea, quæ dicta sunt tibi a Dómino.

Añã. Fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

Añã. Fecit poténtiam in bráchio suo, dispérsit supérbos mente cordis sui.

¶ Fortis est ut mors dilectio. *R.* Dura sicut infernus æmulatio.

Sermo sancti Bernardi Senensis.

Ex Serm. ix. de Visitat.

Lectio iii.

Quis mortalium, nisi divino fretus oraculo, de vera Dei et hominis Genitrice quidquam modicum, sive grande præsumat polluti labiis nominare: quam Pater ante sæcula Deus perpetuam prædestinavit in Virginem dignissimam: Filius elegit in Matrem: Spiritus sanctus omnis gratiæ domicilium præparavit? Quibus verbis ego homunculus sensus altissimos virginei cordis, sanctissimo ore prolatus efferam, quibus non sufficit lingua omnium hominum, et etiam Angelorum? Dominus enim ait: Bonus homo de bono thesauro cordis sui profert bona. Quis autem inter puros homines melior homo potest excogitari, quam illa, quæ meruit effici Mater Dei, quæ in corde et in utero suo ipsum Deum hospitata est? Quis thesaurus melior, quam ipse divinus

amor, quo cor Virginis ardens erat?

R. Ego diligentes me diligo, et qui mane vigilat ad me, invenient me. Mecum sunt divitiæ et gloria: * Opes superbæ et justitia. ¶ Ut ditem diligentes me, et thesauros eorum repleam. — Opes.

Lectio v.

DE hoc igitur corde quasi fornace divini ardoris Virgo beata protulit verba bona, id est verba ardentissimæ caritatis. Sicut enim a vase optimo vino pleno, non potest exire nisi optimum vinum: aut sicut a fornace summi ardoris non egrreditur nisi incendium fervens: sic de corde Matris Christi exire non potuit verbum, nisi summi, summæque divini amoris atque ardoris. Septem verba tantum miræ sententiæ et virtutis a Christi benedictissima Matre leguntur dicta. Cum Angelo bis tantum locuta est. Cum Elisabeth bis etiam. Cum Filio etiam bis. Cum ministris in nuptiis semel. Hæc septem verba, secundum septem amoris actus, sub miro gradu et ordine prolata,

quasi sunt septem flammæ cordis ejus.

R. Ego mater pulchræ dilectionis, et timoris, et agnitionis, et sanctæ spei. In me gratia omnis viæ et veritatis: * In me omnis spes vitæ et virtutis. ¶ Transite ad me omnes qui concupiscitis me, et a generationibus meis implerimini. — In me.

Lectio vi.

QUÆ verba considerans mens devota, cum ipso Propheta ait: Quam dulcia faucibus meis, id est omnibus affectionibus eloquia tua! Porro dulcedo hæc, quam in verbis beatæ Virginis devota mens sentit, est ardor piæ devotionis, quam in eis anima experimentaliter probat. Distinguamus igitur per ordinem has septem flammæ amoris, verborum Virginis benedictæ. Prima est flamma amoris separantis. Secunda amoris transformantis. Tertia amoris communicantis. Quarta amoris jubilantis. Quinta amoris saporantis. Sexta amoris compatiensis. Septima amoris consummantis.

R. Beatus homo, qui

audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes ostii mei. * Qui me invenerit, inveniet vitam, et hauriet salutem a Domino. ¶ Qui autem in me peccaverit, lædet animam suam: omnes qui me oderunt, diligunt mortem. — Qui me. Gloria Patri. Qui me.

In III. Nocturno.

Añã. Unde hoc mihi, ut veniat Mater Dñi mei ad me?

Añã. Misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum.

Añã. Suscepit Israel puerum suum, recordatus misericordiæ suæ.

¶ Ego dilecto meo. *R.* Et ad me conversio ejus.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. ij. g

IN illo tempore: Dixit Mater Jesu ad illum: Fili, quid fecisti nobis sic? Ecce Pater tuus et ego dolentes quærebamus te. Et reliqua.

De Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

In Homil. Hiem. de Temp. Dom. I. post Epiph.

Mater ejus, inquit Evangelista, conservabat omnia verba hæc in corde suo

Omnia quæ de Dómino vel a Dómino dicta, sive acta cognóverat Mater Virgo, diligéntius in corde retinébat, solícite cuncta memóriæ commendábat, ut cum demum tempus prædicandæ, sive scribendæ incarnationis ejus adveniret, sufficiéter univérſa, prout essent gesta, posset explicáre quæréntibus. Imitémur et nos, fratres mei, piam Dómini Matrem, ipsi quoque ómnia verba et facta Dómini ac Salvatóris nostri fixa in corde conservádo.

✠. Aquæ multæ non potuérunt exstinguere caritátem : * Neque flúmina óbruent eam. ✠. Si déderit homo omnem substántiam domus suæ pro dilectióne, quasi nihil despiciet eam. — Neque flúmina.

Lectio viij.

Horum Dómini verbórum et actórum meditatióne diúrna et noctúrna importúnos inánium nocentiúmque cogitatiónum repellámus incúrsus: horum crebra collatióne et nos et próximos nostros a fábulis supervácuís, et male dulcorátis detracti-

num collóquiis castigáre, atque ad divínæ frequéntiam laudis accendere curémus. ✠ Si enim, fratres caríssimi, in futúri beatitúdine sæculi habitáre in domo Dómini, ac perpétuo illum laudáre desiderámus, opórtet nimirum et in hoc sæculo, quod in futúro quærámus, solícite præmonstrémus: frequéntádo videlicet Ecclesiæ límina, et non solum in ea laudes Dómini canéndo, sed et in omni loco dominatiónis ejusea, quæ ad laudem gloriámque Conditóris nostri proficiant, verbis páriter ac factis ostendéndo.

✠. Spíritus meus super mel dulcis, et heréditas mea super mel et favum. Qui audit me, non confundétur. * Et qui operántur in me, non peccábunt. ✠. Qui elúcidant me, vitam ætérnam habébunt. — Et qui. Glória Patri. Et qui.

Lectio ix. de Homilia Domin. occurrentis. Sed si transferatur, Lectio ix. incipit a signo ✠.

Te Deum. 19.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Trahe me * post te,

currémus in odórem unguentórum tuórum.

2. Diléctus meus * lóquitur mihi : Surge, própera, amíca mea.

3. Fulcíte * me flóribus, stipáte me malis : quia amóre lángueo.

4. Adjúro vos filiæ Jerúsalem, ne suscitétis diléctam, quoadúsque ipsa velit.

5. Ego dórmio, * et cor meum vígilat.

Capitulum. Cant. viij. b

Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum, quia fortis est ut mors diléctio, dura sicut inférnus æmulátio. Lámpades ejus lámpades ignis, atque flammárum.

Hymnus.

O Gloriósa Víginum, Sublímis inter sídera, Qui te creávit, párvulum Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,

Tu reddis almo gérmine :

Intrent ut astra flébiles, Cœli reclúdis cárdines.

Tu regis alti jánua, Et aula lucis fúlgida :

Vitam datam per Víginem

Gentes redéptæ pláudite.

Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine, Cum Patre, et almo Spíritu, In sempitérna sæcula.

Amen.

✠. Qui me invénierit, invéniet vitam. ✠. Et háuriet salútem a Dómino.

Ad Bened. Añæ. Extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi : Beátus venter qui te portávit, et úbera quæ suxísti.

Oratio.

Omnipotens sempitérne Deus, qui in Corde beátæ Mariæ Víginis dignum Spíritus sancti habitáculum præparásti : concéde propítius, ut ejúsdem puríssimi Cordis festivitátem devóta mente recoléntes, secúndum Cor tuum vívere valeámus. Per Dóminum. in unitáte ejúsdem.

Et fit Commem. Domini-cæ occurrentis.

AD TERTIAM.

Capitulum. Pone me. ut supra in Laudibus.

✠. br. Anima mea, * Liquefacta est. Anima. ✠. Ut locutus est diléctus. Liquefacta est. Glória Patri. Anima.

✠. Fortis est ut mors dilectio. ✠. Dura sicut inférnus æmulátio.